

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 9Csp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120229971
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Vaňová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2021:6120229971.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v konaní pred sudkyňou Mgr. Miroslavou Vaňovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53255739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: Q. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, XXX XX V. V., zastúpený JUDr. Marianom Holým, advokátom, so sídlom Boženy Němcovej 1/A, 977 01 Brezno, o zaplatenie 3.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 30.01.2020 sa žalobca domáhal v upomínacom konaní vydania platobného rozkazu, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 18.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa XX.XX.XXXX medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00151653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. v znení ich dodatkov, na základe ktorej právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 12.07.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 11.07.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 12.426,40 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7.656,32 Eur, z riadneho úroku vo výške 4.215,50 Eur, z úroku z omeškania vo výške 554,58 Eur a z poplatkov vo výške 0,- Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde právny predchodca žalobcu deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky žalovaný neuhradil žiadnu sumu. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 3.000,- Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,- Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 9.426,40 Eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 4.656,32 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 4.215,50 Eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 554,58 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 18.12.2018, t.j. dňom

nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Nakoľko pohľadávka žalobcu nebola ku dňu vyhotovenia žaloby uhradená v plnej výške, žiadal žalobca žalobe vyhovieť.

2. Ako dôkazy žalobca označil a k žalobe pripojil: zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa XX.XX.XXXX spolu s prílohou s identifikáciou postúpenej pohľadávky, zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom, výzvu pred zosplatnením, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, výzvu pred postúpením pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky, sadzobník poplatkov, platobnú históriu, pokus o zmier.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 26Up/229/2020 zo dňa 19.02.2020, ktorým podanej žalobe v plnom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 3.000,- Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 18.12.2018 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor a zároveň žalovanému uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania vo výške 564,42 Eur, a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní.

4. Platobný rozkaz bol žalovanému doručený dňa 02.03.2020, proti ktorému podal žalovaný dňa 10.03.2020 v zákonom stanovenej lehote odpor, čím zo zákona došlo k zrušeniu platobného rozkazu podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Žalobca na výzvu súdu navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde. V nadväznosti na to bola vec postúpená na ďalšie konanie tunajšiemu súdu.

5. V podanom odpore žalovaný uviedol, že základom žalovanej sumy 3.000,- Eur je zmluva o splátkovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorená medzi žalovaným ako dlžníkom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom. S ohľadom na obsah tejto zmluvy sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, najmä frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa takéto úverové zmluvy považujú za zmluvy bezúročné a bezpoplatkové. Žalovaný ako dlžník na úverovú zmluvu už poskytol viaceré splátky. Žalobca pri podaní žaloby nezohľadnil, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov a je možné od žalovaného požadovať len vrátenie skutočne poskytnutej sumy úveru. Pri tom tiež nezohľadnil ani výšku splátok žalovaným na poskytnutý úver už zaplatených. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalobca touto žalobou uplatňuje len zaplatenie časti istiny bez úrokov a bez poplatkov. Okrem toho žalovaný spochybňuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní. Žalovanému nebolo zo strany veriteľa doručené oznámenie o postúpení pohľadávky. Je pravda, že od žalobcu dostal žalovaný výzvu o zaplatenie dlhu, na tú však reagoval telefonicky, že nič žalobcovi dlžný nie je, že on má úverový vzťah so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Napriek tomu žalobca do dnešného dňa žalovanému nepreukázal postúpenie pohľadávky. Po prvýkrát žalovanému bola predložená zmluva o postúpení pohľadávok až ako príloha k žalobe. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že čo sa týka vyčísleného členenia každej jednej splátky, názor požadujúci, aby bolo v zmluve vyčíslené členenie každej jednej splátky z pohľadu jej vnútornej skladby, teda koľko z tej ktorej splátky pripadá na istinu, úroky a poplatky je prekonaný nie len Eurokonformným výkladom (v súlade s Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS) ale aj justičnou praxou v Slovenskej republike. K tomuto poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 a rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 09.11.2016 vo veci C- 42/15. Ďalej žalobca uviedol, že dňa XX.XX.XXXX pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 8.000,- Eur. Dátum poskytnutia úveru ako aj pripísanie peňažných prostriedkov na účet žalovaného sú v platobnej histórii uvedené pod položkou „Čerpanie“. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 13,90 %. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok od splatnosti prvej mesačnej splátky od 25.08.2014 do 25.07.2022 vo

výške 144,77 Eur vždy k 25. dňu v mesiaci. V zmysle čl. I Zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne hradíť poplatok za poistenie k úveru vo výške 4,90 Eur a poplatok za upomienku vo výške 25,00 Eur za každú vystavenú upomienku. V zmysle čl. III. bod 3. Zmluvy žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na Zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami a so Sadzobníkom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Dňa 17.12.2018 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 12.426,40 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7.656,32 Eur, z riadneho úroku vo výške 4.215,50 Eur, zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 311,81 Eur a zo zákonného úroku z omeškania vo výške 242,77 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaný dňa 21.07.2014 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 8.000,- Eur, pričom čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Čerpanie“. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1.642,14 Eur nasledovne (úhrady žalovaného sú v platobnej histórii označené ako „Splátka“): 25.08.2014 uhradil 144,77 Eur, 04.03.2015 uhradil 46,00 Eur, 25.09.2014 uhradil 144,77 Eur, 10.03.2015 uhradil 4,32 Eur, 25.10.2014 uhradil 144,77 Eur, 25.03.2015 uhradil 144,77 Eur, 25.11.2014 uhradil 144,77 Eur, 25.04.2015 uhradil 3,99 Eur, 25.12.2014 uhradil 144,77 Eur, 04.05.2015 uhradil 96,00 Eur, 25.01.2015 uhradil 5,86 Eur, 25.07.2015 uhradil 33,99 Eur, 04.02.2015 uhradil 5,00 Eur, 27.11.2015 uhradil 50,00 Eur, 05.02.2015 uhradil 100,00 Eur, 25.01.2016 uhradil 200,00 Eur, 24.02.2015 uhradil 33,91 Eur, 25.08.2016 uhradil 50,00 Eur, 25.02.2015 uhradil 94,45 Eur, 01.07.2017 uhradil 50,00 Eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 343,68 Eur, na poplatky bola započítaná suma vo výške 158,83 Eur, na riadny 1.070,06 Eur a na zmluvný úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 69,57 Eur. Postúpená istina tak predstavuje rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a úhradami žalovaného započítanými na istinu (8.000,00 Eur - 343,68 Eur = 7.656,32 Eur). Žalobca si v tomto konaní uplatňuje sumu vo výške 3.000,00 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 3.000,00 Eur. Po postúpení pohľadávky žalobca neevviduje žiadne úhrady vykonané na pohľadávku. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to jednak výzvou zo dňa 14.08.2015 a tiež výzvou označenou ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 12.07.2018, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovanému. Žalobca pre úplnosť v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že má za to, že ust. § 92 ods. 8 ZoB ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Na základe uvedeného žalobca považoval za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimitáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadnej neexistencie. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013, tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 19Co/2/2016. Podľa žalobcu aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. Podľa žalobcu doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená,

že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo ZoB, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 ZoB. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015, sp. zn. 8C/67/2013 a na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015. Ďalej žalobca uviedol, že ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchyľnú úpravu vzájomných vzťahov, a preto zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach (bod 19.16), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvní strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Zároveň žalobca nesúhlasil ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.01.2018 č.k. 24 Co/147/2017-190, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, č. k. 10Co/57/2017-230. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že mimoriadna splatnosť úveru bola právnym predchodcom žalobcu vyhlásená podaním zo dňa 12.07.2018, pričom postup, ktorý právny predchodca žalobcu pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ust. § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. § 565 OZ. Právny predchodca žalobcu v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 12.07.2018 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Právny predchodca žalobcu toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatenie úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. Ako ďalšie dôkazy žalobca doložil výzvu zo dňa 14.08.2015.

7. Žalovaný vo svojej duplike zo dňa 08.06.2020, doručenej súdu dňa 09.06.2020, k vyjadreniu žalobcu uviedol, že prvá časť vyjadrenia žalobcu sa týka špecifikácie uplatnenej pohľadávky, ktorá bola na žalobcu postúpená pôvodným veriteľom. Z tejto špecifikácie je zrejmé, že zo splátok v celkovej výške 1.642,14 Eur bola na istinu zaúčtovaná len suma 343,68 Eur. Zvyšných takmer 1.300,- Eur bolo zaúčtovaných na poplatky, zmluvný úrok a úrok z omeškania. Tento postup veriteľa nie je celkom v súlade s úverovou zmluvou, so zákonom a najmä s princípmi ochrany spotrebiteľa. Druhá časť vyjadrenia žalobcu sa týka doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky. K tomu žalovaný uviedol, že ani v tomto prípade nesúhlasí s tvrdením, že by do súdneho spisu bol doložený podací hárok k tomuto dokumentu. Podací hárok zo dňa 20.01.2020 je priložený k predžalobnej upomienke žalobcu zo dňa 17.01.2020. Žalobca uviedol, že oznámenie o postúpení pohľadávky zaslal pôvodný veriteľ listom zo dňa 03.01.2019, teda o rok skôr. Žalobca teda nepreukázal, že by bol tento list žalovanému vôbec zasielal. V druhej časti vyjadrenia sa žalobca zameriava na dodržania podmienok pre postúpenie pohľadávky bankou na tretí subjekt podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a platnosťou tejto zmluvy. K tomu žalovaný uviedol, že s týmito vyjadreniami nesúhlasí. Samotný žalobca vo svojom vyjadrení uvádza úplné znenie tohto zákonného ustanovenia. Žalovaný mal však za to, že vyššie citovaný § 92 ods. 8 ZoB jednoznačne uvádza hmotno-právne podmienky, za ktorých môže banka postúpiť pohľadávku z úveru na tretiu osobu. Ak podmienky stanovené zákonom banka nedodrжала, nemôže platne dôjsť k postúpeniu pohľadávky, pretože takéto postúpenie pohľadávky je v rozpore so zákonom. Ak banka nedodrží už pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky postup podľa § 92 ods. 8 ZoB, je takéto zmluva uzatvorená v rozpore so zákonom, a teda neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovanému nič nebráni, aby sa na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky odvolal, a to ani oznámenie o postúpení pohľadávky. Súd sa z úradnej moci musí v konaní zaoberať splnením podmienok pre konanie, medzi ktoré patrí aj

aktívna či pasívna vecná legitímácia strán sporu. V prípade žalobcu je základom jeho aktívnej vecnej legitímácie zmluva o postúpení pohľadávky. Súd teda musí skúmať platnosť tejto zmluvy, aby mohol vyhodnotiť aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní. Ďalej žalovaný uviedol, že zmluvu o postúpení pohľadávky považuje za neplatnú, pretože banka pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky na žalobcu nedodržala zákonom predpísaný postup. Napriek tomu, že žalovaný bol v omeškaní s plnením záväzkov z úverovej zmluvy nepretržite dlhšie ako 90 dní, bolo v prvom rade potrebné, aby banka dlžníka vyzvala o zaplatenie. Žalobca dokladuje túto skutočnosť výzvou o zaplatenie dlhu zo dňa 14.08.2015 a Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.07.2018, ku ktorej pripojil kópiu doručanky. Zo súdneho spisu však takéto skutočnosti nevyplývajú. Žalobca priložil k žalobe výzvu o zaplatenie zo dňa 09.06.2018 (nie zo dňa 14.08.2015). Do spisu je tiež doložené Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.09.2018, avšak žiadna doručenka k tomuto listu pripojená nebola. Žalovaný si nie je vedomý, že by mu pôvodný veriteľ alebo banka doručovala akúkoľvek výzvu alebo oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru. Ak má žalobca preukázať dodržanie všetkých podmienok pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky s pôvodným veriteľom, je zaťažný dôkazným bremenom, teda musí doložiť hodnoverné doklady o tom, že žalovanému ako dlžníkovi boli vyššie spomínané dokumenty aj doručené. Zo systematického zaradenia ustanovenia § 92 v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách nevyplýva len ochrana bankového tajomstva, ale tiež ochrana klienta. O to skôr je potrebné na ochranu klienta prihliadať v prípade, že klient je spotrebiteľom. Žalovaný mal za to, že postúpením pohľadávky za zlomok jej hodnoty banka nechráni ostatných klientov banky. Ak by banka mala efektívne chrániť vlastné zdroje a iných svojich klientov, mala by pristupovať k vymáhaniu svojich pohľadávok. Žalovaný bol toho názoru, že postúpením pohľadávok za zlomok ich hodnoty banky porušujú svoju povinnosť chrániť svoje vlastné prostriedky a prostriedky iných svojich klientov. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca sa okrem iného odvoláva na to, že podľa rozhodnutí niektorých súdov nie je potrebné zasielať dlžníkovi výzvu o zaplatenie dlhu, ak súčet všetkých omeškaní presiahne jeden rok. K tomu žalovaný uviedol, že v tomto prípade sa jedná o nesprávny výklad zákona aj rozhodnutí súdov. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá ZoB musí byť klientovi banky najskôr zaslaná písomná výzva a ak aj napriek tejto výzve je klient v omeškaní s plnením svojich záväzkov nepretržite dlhšie ako 90 dní, môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky banky na iný subjekt. Podľa § 92 ods. 8 veta druhá ZoB postúpiť pohľadávku banka nemôže, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky splní všetky svoje omeškané záväzky voči banke, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Z jazykového aj logického výkladu je zrejmé, že výnimka sa vzťahuje len na druhú vetu § 92 ods. 8 ZoB, nemá dosah na znenie prvej vety tohto zákonného ustanovenia. Banka je vždy povinná klienta najskôr vyzvať o plnenie jeho záväzkov. Klient môže postúpeniu pohľadávky zabrániť, ak ešte pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky uhradí všetky svoje záväzky voči banke vrátane príslušenstva pohľadávky. Ak však doba omeškania presiahla jeden rok, je banka oprávnená svoju pohľadávku postúpiť na iný subjekt aj napriek tomu, že klient splnil všetky svoje omeškané záväzky vrátane príslušenstva. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB veta druhá, text za bodkočiarkou teda neumožňuje banke postúpiť pohľadávku na iný subjekt bez predchádzajúcej písomnej výzvy. Štvrtá časť vyjadrenia žalobcu sa dotýka nutnosti súhlasu žalovaného s postúpením pohľadávky. K tomu žalovaný uviedol, že nesúhlasí so závermi žalobcu o tom, že bolo možné podmienky úverovej zmluvy dohodnúť odchyľne od zákona. Ako vyplýva z citácie § 89 ods. 1 ZoB, banka si môže s klientom dohodnúť podmienky úveru odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon alebo osobitný zákon výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Zo znenia ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB vyplýva, že sa jedná o zjavnú kogentnú právnu úpravu, od ktorej sa nemožno odchyliť ani zmluvou. Na to nemá vplyv ani súhlas dlžníka z úverovej zmluvy. Okrem toho je potrebné poukázať na to, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) OZ je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve možnosť prevodu práv a povinností dodávateľa na inú osobu bez súhlasu spotrebiteľa, ak sa tým zhorší postavenie spotrebiteľa. V tomto prípade sa jedná o osobitný zákon, ktorý zákaz postúpenia pohľadávky bez súhlasu dlžníka, ktorý je spotrebiteľom, upravuje výslovne. Okrem toho je zrejmé, že samotná zmluva o úvere neobsahuje ustanovenia, ktoré by sa odchyľili od ktoréhokoľvek ustanovenia Zákona o bankách. Tieto odchýlky obsahujú len všeobecné obchodné podmienky. Žalobca nepreukázal, že by s týmto dokumentom bol oboznámit ešte pred uzatvorením úverovej zmluvy. Podľa úverovej zmluvy časť I. článok III odsek 3 dlžník vyhlasuje, že sa oboznámit so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Na samotných VOP však absentuje podpis žalovaného. Je teda nanajvýš pochybné, že by sa s nimi mal možnosť oboznámiť ešte pred podpisom úverovej zmluvy. Tento dokument obsahuje 32 strán a mal byť súčasťou úverovej zmluvy. Nikde zo samotnej úverovej zmluvy nevyplýva, že by akékoľvek

súčasťou úverovej zmluvy boli žalovanému odovzdané alebo predložené pred podpisom alebo po podpise úverovej zmluvy. Žalovaný uviedol, že považuje text časti I. článku III odseku 3 za nekalú obchodnú praktiku, ak veriteľ nemôže preukázať podpisom na VOP, že s nimi bol klient oboznámený už pred uzatvorením úverovej zmluvy. Pokiaľ žalobca opakovane odkazuje na článok 19 bod 19.16 Všeobecných úverových podmienok, podľa ktorých je banka kedykoľvek oprávnená svoju pohľadávku postúpiť na tretiu osobu a postúpiť na ňu aj všetky svoje záväzky voči klientovi bez súhlasu klienta, v súvislosti s tým žalovaný poukázal na skutočnosť, že klient nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu banky postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči banke na tretiu osobu. Takéto zmluvné ustanovenie VOP spôsobuje výraznú nerovnováhu v postavení zmluvných strán a v právach banky oproti právam klienta - spotrebiteľa. Do obsahu VOP nemá dlžník možnosť zasahovať, tie môže prijať len v takom znení, v akom sú vydané bankou. Takéto zjavne nerovnovážne postavenie zmluvných strán je nielen v rozpore s dobrými mravmi, ale v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Z tohto hľadiska by mal súd na ustanovenie článku 19 bod 19.16 Všeobecných úverových podmienok prihliadať ako na neplatné ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy. Je zrejme, že aj vyhlásenie dlžníka obsiahnuté v časti I čl. III. ods. 3 úverovej zmluvy je predtlačené, formulárové. Ako takému by nemali byť prikladané žiadne právne účinky v zmluvnom vzťahu. Ďalej žalovaný uviedol, že je možné súhlasiť s obsahom vyjadrenia žalobcu, v ktorom v súlade so zákonom a doterajšou rozhodovacou praxou súdov prijíma záver, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zosplatenie celej pohľadávky, do dňa, kedy má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. S ohľadom na skutočnosť, že žiadnu výzvu ani oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru veriteľ doposiaľ žalovanému nedoručil, nemohla ani doposiaľ nastať splatnosť celej pohľadávky.

8. Na výzvu súdu, aby žalobca predložil doručky, resp. podacie hárky k výzve pred zosplatením, ktorá mala byť zasielaná žalovanému pred zosplatením pohľadávky a k samotnému zosplateniu pohľadávky, žalobca reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 04.09.2020, v ktorom uviedol, že pôvodný veriteľ zaslal žalovanému nasledujúce podania: - podanie označené ako „Výzvy“ zo dňa 14.08.2015, ktoré bolo žalovanému odoslané obyčajnou poštovou zásielkou, - podanie označené ako „Výzvy“ zo dňa 09.06.2018, ktoré bolo žalovanému odoslané obyčajnou poštovou zásielkou, - podanie označené ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 12.07.2018, ku ktorému žalobca pripojil kópiu obálky, ktorá preukazovala odoslanie tejto výzvy žalovanému, - podanie označené ako „Výzvy“ zo dňa 12.09.2018, ku ktorému žalobca pripojil kópiu obálky, ktorá preukazovala odoslanie tejto výzvy žalovanému. Žalobca mal za to, že pri doručení písomností žalovanému sa aplikuje teória dôjdenia. V tomto prípade sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností obsahujúcej právny úkon. Účinnosť adresovaného právneho úkonu v režime OZ predpokladá, že prejav vôle dôjde adresátovi, t.j. dostane sa do sféry jeho dispozície, už týmto okamihom začína úkon pôsobiť voči druhej strane. Rozumie sa ním objektívna možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Z hľadiska prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.01.2004, sp. zn. 32 Odo 442/2003. Ako ďalšie dôkazy žalobca doložil kópiu nedoručenej zásielky k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, kópiu nedoručenej zásielky k výzve pred postúpením pohľadávky a poštový podací hárk k oznámeniu o postúpení pohľadávky.

9. Súd nariadil pojednávanie v predmetnej veci na deň 26.01.2021, ktoré pred jeho otvorením odročil bez meritórneho prejednanja veci na deň 11.03.2021 a následne na deň 29.04.2021 z dôvodu aktuálnej nepriaznivej epidemiologickej situácie v súvislosti s koronavírusom COVID-19 a aktuálne prijatých opatrení vládou Slovenskej republiky. Na pojednávanie dňa 29.04.2021 sa nedostavil žalobca, dostavil sa právny zástupca žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný, taktiež sa dostavil právny zástupca žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Za týchto procesných podmienok potom súd postupoval v súlade s ustanovením § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“), keď vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

10. Súd na pojednávaní sa oboznámil s prednesom právneho zástupcu žalobcu, ako aj s prednesom právneho zástupcu žalovaného, a tiež vychádzal z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, najmä: zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa XX.XX.XXXX spolu s prílohou

s identifikáciou postúpenej pohľadávky, zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom, výzvy zo dňa 14.08.2015, výzvy pred zosplatením, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s kópiou nedoručenej zásielky k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, výzvy pred postúpením pohľadávky s kópiou nedoručenej zásielky k výzve pred postúpením pohľadávky, oznámenia o postúpení pohľadávky s poštovým podacím hárkom, sadzovníka poplatkov, platobnej histórie, pokusu o zmier, pričom vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový stav.

11. Z prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridrižava podanej žaloby a všetkých písomných vyjadrení. Žiadal žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a uplatnil si náhradu trov konania. Mal za to, že právny predchodca žalobcu splnil všetky podmienky pre postúpenie pohľadávky, a preto je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby.

12. Z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní súd zistil, že sa pridrižava sa všetkých svojich písomných vyjadrení. Zároveň navyše ešte po týchto písomných vyjadreniach mu boli doručené zo strany súdu nejaké doklady, ktoré boli doručované do spisu zo strany žalobcu, ku ktorým sa zatiaľ nevyjadroval, a preto by chcel využiť príležitosť a vyjadriť sa aj k týmto dokladom. Jedná sa predovšetkým o listinu vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ako aj výzvu na plnenie pred postúpením pohľadávky. Čo sa týka samotnej výzvy na plnenie pred postúpením pohľadávky táto bola vyhotovená dňa 12.09.2018 s tým, že podľa doloženej fotokópie poštovej zásielky táto bola podaná na poštovú prepravu dňa 14.09.2018. Podľa tohto doloženého listinného dokladu vyplýva, že táto zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote a následne bola vrátená odosielateľovi dňa 08.10.2018. Pokiaľ sa týka takýchto zásielok, má vedomosť o tom, že tieto zásielky sú vračané až na 19-ty deň od uloženia s tým, že lehota na prevzatie zásielky teda uplynula dňa 07.10.2018, pričom do dispozície žalovaného sa táto zásielka teda mohla dostať dňa 19.09.2018. Pokiaľ sa týka samotného postúpenia pohľadávky hmotnoprávnou podmienkou na postúpenie pohľadávky je že dlžník musí byť viac ako 90 dní v omeškaní s úhradou pohľadávky. Pokiaľ by sme teda ráтали omeškanie dlžníka a teda žalovaného odo dňa 07.10.2018, kedy uplynula lehota na prevzatie zásielky, tak do dňa uzavretia zmluvy, resp. do dňa postúpenia pohľadávky dňa 17.12.2018 uplynulo iba 71 dní. Ak by sme aj počítali prevzatie zásielky, resp. lehotu omeškania od prvého dňa kedy sa zásielka dostala do dispozície žalovaného dňa 19.09.2018, tak žalovaný by nebol v omeškaní viac ako 90 dní, bolo by to presne 90 dní. Na základe toho mal za to, že zmluva o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu je neplatná a na základe toho žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby. Na základe uvedeného žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a zároveň si uplatnil náhradu trov konania v plnom rozsahu.

13. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu o splátkovom úvere uzavretú dňa XX.XX.XXXX medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a žalovaným ako dlžníkom. Predmetom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi ako privátnemu klientovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve. Dlžník sa zaviazal za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. V zmysle úverovej zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 8.000,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 13,90 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy. Úrok z omeškania bol dohodnutý 5 % ročne. Úver bol poskytnutý jednorazovo s výškou mesačnej splátky 144,77 Eur a splatnosťou k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky 25.08.2014, počet splátok 96, konečná splatnosť úveru 25.07.2022. Ďalej boli v zmluve uvedené ročná percentuálna miera nákladov 16,24 %, priemerná hodnota RPMN 11,89 %, celková čiastka spojená s úverom 13.895,25 Eur s tým, že zmluva bola podpísaná, uzavretá 18.07.2014. V časti I., článku II., v bode 1 zmluvy bolo ďalej uvedené, že poplatok za upomienku je vo výške 25,- Eur za každú vystavenú upomienku a dlžník je povinný banke platiť poplatok za poistenie k úveru vo výške 4,90 Eur, a to v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru. V časti I., v bode 10 zmluvy je uvedené, že ak dôjde k akémukoľvek Prípady porušenia, napr. v prípade nesplácania Pohľadávky riadne a včas, je Banka oprávnená postupovať v súlade s Úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky, postúpiť Pohľadávku, uplatniť si svoje práva na Rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať Pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

Žalobca k žalobe pripojil tiež štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalovaný zobral na vedomie a písomne ich potvrdil dňa 18.07.2014.

14. Žalobca predložil aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere účinné dňom 01.08.2002. V zmysle článku 7 bod 7.6.1. písm. a), ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. V zmysle článku 10 bod 10.3. všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. V článku 19 bod 19.16. všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. je uvedené, že Klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje Pohľadávky voči Klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči Klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky; predchádzajúci písomný súhlas Banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam Klienta ako záložcu voči Banke v prospech Banky ako záložného veriteľa. V prípade, že Klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak Banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.

15. Listom zo dňa 14.08.2015 označeným ako „výzva“ oznámil právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky (spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXX) ku dňu XX.XX.XXXX vo výške 446,51 Eur s príslušenstvom, ktorú dlžnú sumu žiadal uhradiť najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy.

16. Listom zo dňa 09.06.2018 označeným ako „výzva“ oznámil právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky (spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXX) ku dňu 09.06.2018 vo výške 5.388,53 Eur, ktorú dlžnú sumu žiadal uhradiť najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Súčasne žalovaného upozornil, že ak nebude jeho dlh v stanovenej lehote vyrovnaný, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stane splatnou celá pohľadávka banky a žalovaný stratí možnosť zaplatiť ju v splátkach.

17. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.07.2018 právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámil žalovanému, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 1.1.2015 a banka vyhlásila ku dňu 11.07.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Súčasne vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej sumy vo výške 11.662,86 Eur do 15 dní. Z pripojenej fotokópie poštovej zásielky súd zistil, že predmetné oznámenie bolo dané na poštovú prepravu dňa 16.07.2018, pričom poštová zásielka bola dňa 07.08.2018 vrátená späť odosielateľovi s poznámkou poštového doručovateľa - „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

18. Listom zo dňa 12.09.2018 označeným ako „výzva“ oznámil právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému, že z dôvodu jeho omeškania so splácaním pohľadávky (spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXX) vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stala splatnou celá pohľadávka s tým, že táto je ku dňu 12.09.2018 vo výške 11.885,97 Eur, ktorú dlžnú sumu žiadal uhradiť. Súčasne žalovaného upozornil, že ak nebude jeho dlh vyrovnaný, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Z pripojenej fotokópie poštovej zásielky súd zistil, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 14.09.2018, pričom poštová zásielka bola dňa 08.10.2018 vrátená späť odosielateľovi s poznámkou poštového doručovateľa - „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

19. Oznámením zo dňa 03.01.2019 oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému postúpenie pohľadávky (spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXX) podľa ustanovenia § 526 Občianskeho zákonníka na spoločnosť žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX. Podľa pripojeného poštového podacieho hárku predmetné oznámenie bolo podané na poštovú prepravu dňa 08.01.2019.

20. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenou dňa XX.XX.XXXX medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky špecifikovanej v prílohe k predmetnej zmluve vymáhanej v tomto konaní na žalobcu.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky), Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b)} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>> na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac)} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20180901>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv

o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20180901>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi ako súkromnému klientovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve. Dlžník sa zaviazal za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. V zmysle úverovej zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 8.000,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 13,90 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy. Úrok z omeškania bol dohodnutý 5 % ročne. Úver bol poskytnutý jednorazovo s výškou mesačnej splátky 144,77 Eur a splatnosťou k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky 25.08.2014, počet splátok 96, konečná splatnosť úveru 25.07.2022. Ďalej boli v zmluve uvedené ročná percentuálna miera nákladov 16,24 %, priemerná hodnota RPMN 11,89 %, celková čiastka spojená s úverom 13.895,25 Eur.

33. Súd po preskúmaní okolností uzavretia úverovej zmluvy, jej náležitostí a povahy zmluvných strán úverovú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa vtom čase platného zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď právny predchodca žalobcu mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári (vrátane znenia úverových podmienok), ktorý vopred zo strany právneho predchodcu žalobcu bol pripravený bez možnosti dlžníka meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Súd preto dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa vtom čase platného zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedené skutočnosti ani nikto nenamietal a tieto boli nesporné.

34. Súd sa v prvom rade vysporiadal s otázkou vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Žalobca si odvodzoval svoju vecnú aktívnu legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018

a pripojenej prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. V tejto prílohe je špecifikovaná pohľadávka vymáhaná v tomto konaní.

35. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

36. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutého právnym predchodcom žalobcu, ktoré bolo postúpené tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na splnenie podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

37. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k bankám a k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov je § 17 ods. 1 cit. zákona úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z podmienok v tomto ustanovení na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 25.07.2022, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. V zmysle cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zákonnou podmienkou účinného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru upozornenie dlžníka zo strany veriteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uskutočnením. Spotrebiteľ musí byť najskôr upozornený na naplnenie podmienok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, v lehote nie kratšej ako 15 dní, čím mu je daná možnosť odvrátiť následky spočívajúce v zosplatnení celého úveru. Až následne po márnom uplynutí minimálne 15 dňovej lehoty môže veriteľ realizovať právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Zákonodarca mal pritom podľa názoru súdu na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca doložil k žalobe výzvu zo dňa 09.06.2018, ktorou žalovaného ako dlžníka vyzval na úhradu dovtedy omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, v priebehu konania však nepredložil žiadny doklad o odoslaní alebo o doručení tejto výzvy. Dôkazy predložené žalobcom teda nepreukazujú splnenie všetkých podmienok na zosplatnenie úveru. Súd pre úplnosť udáva, že písomnú výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ktorej doručenie žalovanému nebolo v prejednávacom spore preukázané) je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (t.j. aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta); takýto záver však vo vzťahu k žalovanému z vykonaného dokazovania nevyplýva, keďže žalobca nedoložil žiadny doklad o odoslaní alebo o doručení tejto výzvy, a teda súd nemal preukázané, či písomná výzva sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovaného. Aplikáciu tohto kogentného ustanovenia Občianskeho zákonníka nemôžu strany vylúčiť svojou dohodou; preto bez doručenia písomnej výzvy do dispozičnej sféry žalovaného nemohli byť splnené podmienky ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalobca neposkytol súdu relevantné dôkazy preukazujúce splnenie všetkých podmienok predčasného zosplatnenia úveru, súd mal za to, že úver predčasne zosplatnený nebol, keď takéto zosplatnenie súd

považuje za vykonané v rozpore so zákonom a takýto právny úkon za neplatný. Ak úver nebol platne zosplatnený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je v rozpore s cit. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný.

38. Opomenutím postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka aj s poukazom na účel daného ustanovenia, ktorým je umožnenie spotrebiteľovi dať mu určitú poslednú možnosť k splateniu dlhu predtým, ako dodávateľ využije svoje právo, ktorým žiada o zaplatenie celého dlhu naraz, nemohlo zo strany právneho predchodcu žalobcu dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka zakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, a teda nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

39. Zároveň súd uvádza, že aplikácia ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nebola vylúčená ani s poukazom na dojednanie strán v bode 19.16 všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého „klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané“. V spornej zmluve o úvere strany uviedli, že ich právne vzťahy neupravené v úverovej zmluve sa budú okrem iného riadiť aj všeobecnými obchodnými podmienkami (časť I., článok III., bod 6 zmluvy) s tým, že žalovaný vyhlásil, že so všeobecnými obchodnými podmienkami sa oboznámil a súhlasí s nimi (časť I., článok III., bod 3 zmluvy). Medzi stranami nebolo sporné, že predmetná zmluva o úvere predstavuje spotrebiteľskú zmluvu a žalovaný má postavenie spotrebiteľa. Ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je v prípade spotrebiteľského sporu ustanovením upravujúcim právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ (postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru). Dojednanie v bode 19.16 všeobecných obchodných podmienok je preto nutné považovať za absolútne neplatné (§ 52 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka), pretože ide v podstate o odlišné dojednanie, ktorého obsahom je obchádzanie ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.; v zmysle § 52 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka je však nevyhnutná aplikácia uvedeného ustanovenia, pretože je to jednoznačne na prospech žalovaného ako zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

40. Ako už bolo uvedené, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to úverových pohľadávkach vzniknutých z úverových zmlúv uzavretých s bankami. Keďže neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky podľa lex specialis, nie je potrebné sa už bližšie zaoberať splnením podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže už nesplnenie podmienok na platné postúpenie podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spôsobuje nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu.

41. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu sa súd už nezaoberal ani samotnou výškou nároku.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, keďže súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, preto mu vznikol nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. vo výške 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.